

41. Unionin jäsenmaat

Jäsenmaan lainsäädännön vaikutus. Komissiolla ei ollut oikeutta olla luovuttamatta jäsenmaalta saamaansa asiakirjaa sillä perusteella, että asiakirjan luovuttaminen oli jäsenmaan kansallisen lainsäädännön mukaan maksullista toimintaa. Komission mielestä asiakirjojen maksuton luovuttaminen olisi ollut lojaalin yhteistyön vastaista. Lisäksi komissio oli ilmoittanut, ettei asiakirjan yksityiskohtainen tutkiminen osittaista luovuttamista varten ollut suhteettoman hallinnollisen rasitteen vuoksi yleisen edun mukaista. Oikeusasiamiehen mukaan yleisen edun arvioiminen olisi kuitenkin edellyttänyt asiakirjan konkreettista ja yksityiskohtaista tutkimista, mitä tapauksessa ei oltu ilmeisestikään tehty. **(EUO 617/2003)**

Komission ja jäsenmaan kirjeenvaihto. Komissio menetteli väärin, kun se ei luovuttanut europarlamentin edustajalle komission ja jäsenmaan välistä kirjeenvaihtoa. Komissio oli perustellut kantaansa sillä, että vireillä ollut asia olisi voinut johtaa oikeustoimiin jäsenmaata vastaan. Oikeusasiamiehen mukaan komission perustelu ei pitänyt paikkaansa, koska todellisuudessa oli jo tiedossa, ettei asia olisi voinut johtaa mainittuihin oikeustoimiin. **(EUO 3193/2005)**

Jäsenvaltion salauspyyntö. Euroopan investointipankki EIP toimi sääntöjensä puitteissa kieltäytyessään luovuttamasta asiakirjaa, jota asiakirjan lähettänyt jäsenvaltio toivoi pidettävän luottamuksellisena. Kyse oli jäsenmaassa toteutettavan hankkeen rahoituksesta, jota koskevat tiedot oli pyydetty pitämään poissa julkisuudesta, kunnes jäsenmaan oma parlamentti oli hyväksynyt lainat. Pankin mukaan kieltäytyminen oli yleiseltä kannalta sen käytäntöjen ja sääntöjen mukaista. Lisäksi oikeusasiamiehen käsittelyn aikana pankki oli vedonnut kansainvälisiä suhteita koskevaan yleiseen etuun. Oikeusasiamiehen mukaan pankki pystyi vetoamaan esittämiinsä näkökohtiin eikä se ollut velvollinen hankkimaan kirjallista vahvistusta jäsenmaan hallituksen esittämästä salassapitotoiveesta. Asiakirjapyyntöön tehneelle olisi pitänyt kuitenkin antaa asianmukainen päätös ennen kuin tämä kanteli asiasta oikeusasiamiehelle. **(EUO 3501/2004)**

Kaupallisen tiedon alkuperä. Komissio ei ollut esittänyt päteviä syitä salata asiakirjoja, jotka koskivat eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän toimintaa. Ryhmä on kansallisten viranomaisten johtajista koottu sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen sääntelyn parantamiseen koottu työryhmä. Komissio oli kieltänyt pääsyn asiakirjoihin, koska oli katsonut niiden sisältävän yritysten kaupallisia tietoja ja luovuttamisen vaarantavan kansainvälisiä suhteita sekä vaarantavan luottamuksen viranomaista kohtaan. Esimerkiksi Sveitsi oli luovuttanut tietoja työryhmälle ja jotkut jäsenmaat olivat alun perinkin toivoneet tietojen pysyvän luottamuksellisina. Oikeusasiamies kyseenalaisti väitteen, jonka mukaan ryhmän asiakirjat olivat peräisin jäsenvaltioista. Asiakirjat laadittu jäsenvaltiolta saatujen tietojen perusteella ryhmässä, jonka komissio katsoi osaksi omaa organisaatiotaan. Sovintoratkaisun tuloksena komissio oli luovuttanut pyydetty asiakirjat lukuun ottamatta erään maan erikseen kieltämiä tietoja. **(EUO 488/2007)**

Jäsenvaltion oikeudenkäyntiin toimittama asiakirja. Komission olisi annettava pätevä syy sille, miksi se ei luovuttanut siltä pyydettyä asiakirjaa ensimmäisen asteen suullisen käsittelyn jälkeen. Tapauksessa komissio oli kieltäytynyt luovuttamasta jäsenmaan sille toimittamaa asiakirjaa, joka liittyi tuomioistuimessa käsiteltävään asiaan. Komission mielestä oikeuden kannalta olisi ollut vahingollista antaa yleisön tutustua asiakirjaan. Tällä välin ensimmäisen asteen oikeusinstanssi oli antanut päätöksen, jonka mukaan osapuolten toimittamat asiakirjat ovat normaalisti salassa pidettäviä, ennen kuin mahdollinen suullinen käsittely on pidetty. Tapauksessa komissio oli kieltäytynyt edelleen suullisen käsittelyn jälkeenkin luovuttamasta kysytyä asiakirjaa, mutta ei ollut esittänyt salassa pidolle päteviä syitä. Menettelyyn vaikutti komission ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätöksestä tekemä valitus. **(EUO 819/2007)**

Euroopan investointipankin julkisuus. Euroopan investointipankilla oli oikeus vedota pankkisalaisuuteen kieltäytyessään luovuttamasta kansalaisjärjestölle erään jäsenmaan rautateiden uudistamista koskevaa rahoitussopimusta. Pankilla on kaksitahoinen rooli markkinoilla toimivana pankkilaitoksena ja Euroopan unionin toimielimenä. EIP oli vedonnut asiassa ammatilliseen salassapitovelvollisuuteensa sekä rahoitusalan ammattietiikkaan, sääntöihin ja käytänteisiin. Pankki oli kuitenkin ilmoittanut, ettei sillä olisi mitään sitä vastaan, että lainan ottanut jäsenmaan hallitus luovuttaisi kysytyn asiakirjan. Asiakirjan pyytäjät olivat syyttänyt investointipankin syrjivän niitä, jotka eivät puhuneet kyseisen jäsenmaan kieltä. Kieliongelma oikeusasiamies totesi, että pankki voisi jatkossa tällaisessa tapauksessa ottaa yhteyttä jäsenmaan viranomaiseen ja varmistaa yhteyden toimivuus. **(EUO 948/2006)**